

15 dagar seinkaði

Ongantið paníkkur umborð

–Og tær tríggar kvinnurnar vóru tær raskastu, eg haldi ikki, at vit nakrantíð vóru í veruligum vanda, ein lítlan skvamp fingi vit, men nú var provianturin farin at ganga undan, sigur Jack Lammiman, skipari á Helgu Mariu, sum í ein mánað hevur ríkt í Norðuratantshavi, uttan maskinmegi, uttan hita og uttan streym

Tá ein hevur hoyrt um fólk, sum hava ríkt leingi á havinum, fyri vág og vind og næstan uttan vatt og turt, so er lætt at i-mynda sær innholaði tómt andlit við deyðum eygum. Vit siggja jú av og myndir í sjónvarpinum av bátáflóttum. Og hendan myndin var onkuntíð frammi í mínum hugaheimi, tá vit koyrdu norður eftir Oyggj mikumorgunin til Fugla-

fjarðar at tosa manningina av Helgu Mariu, sum tíðindi høvdu spurtst um fyrr um morgunin.

Og í bátahylinum á Fuglafirði lá Helga Maria, trygt við kai og nú vóru øll tey sjei umborð greið yvir, hvar tey vóru stódd á Norðurhálvuni og tað høvdu tey als ikki verið seinasta mánaðin.

Skipper Jack

Tá vit komu umborð

stóð ein av manningini og arbeiðdi á dekkinum. Hann var blíðligur at prátta við og greiddi okkum í stórum brotum frá seinasta mánanum. Men so peikar hann uppá land og sigur, at har kemur skiparin.

Og tað var nakað serstakt yvir skiparanum, tað sást beinanvegin. Hann var í knæsíðum leðurjakka og kasjetti, hann minti um ein kavbátaskipara frá seinna heimsbardaga. Og

hann hevði als ikki tíð at tosa við okkum, tá hann kom umborð. Hann helt okkurt sum ein gullgrip í hondini, vit sóu ikki hvat tað var, og hann greiddi okkum frá, at nú skuldi hann hava eina pípi við veruligum píputubbakki. Og so skundaði hann sær niður undir, løtu seinni kom hann við einum stórum smíli uppafur gjøgnum leyttan, í hondini hevði hann eina væl-stappaða pípu og hann festi sær í meðan myndamaðurin klickti óført.

Ikki illa fyri

Manningin sá ikki út av vera illa á holdum komin, men tey vóru kóld og sum vera man, so hevur ikki verið lætt við reinførinum,

Símun Abrahamsen gav Helgu Mariu tað forloysandi luftina. Her takkar skiparin honum

Jack Lammiman, skipari

tá tey ikki hava kunna hita sær vatn, tíans heldur at nýtt fekst vatn til annað enn drekkivatn.

–Vit fingi motorskaða 9. august og nakrar fáar dagar aftaná fóru vit at rationera matin. Men skjótt gekk gassið, sum vit høvdu til kabyssina undan og og frammi í lugarinum høvdu vit ein diesel-brenniovn, men í nógva vindinum slóð fokkan Roykhanus, tað er roykrørið frá ovninum, niður, og tað kundi ikki nýtast meir. Nú var kalt og ótýðligt umborð, sigur skiparin, Jack.

Mistu luftina

–Vit vóru á eini langari ferð. Vit fóru úr Bretlandi 5. apríl og skuldu sigla í kjalavørri Kristoffur Kolumbusar. Hetta gekst væl. 5. august fóru vit úr

